

De Far Kingdomse Courant, 14e extra editie

P'elli 'n ore

Huize Heldenhart is de benaming voor het destijds opgeknapte en geheel gerenoveerde luxueus decadente Kabberdoes waar decennia geleden befaamde helden Valkar en zijn horde verslagen hebben, en de Far Kingdoms gered hebben.

De Majordomus had dusdanig geschmierd en gesjacherd dat vele Rijken er wel brood in zagen om een luxe Kabberdoes

te hebben in wat nu P'elli 'n ore is.

(Huize Heldenhart)

Het Kabberdoes lag in het Zuid-oosten van het huidige Neutraal Maírie Moresnet, vlak bij de grens van het huidige Trá Mhòr, niet ver van Zilverdael. Het luxe Kabberdoes, met zijn heropende bronnen, was wederom een voorbeeld van smaak en verfijndheid en ongekende luxe, waar ambassadeurs en

andere hoogwaardigheidsbekleders het zich graag goed laten aanhangen, niet zelden in afwachting van een audiëntie of in de hoop dat een van de befaamde helden, van toen, zich laten zien.

Met veel gevoel voor Marketing had de Majordomus alle helden van toen een levenslang gratis abonnement op het Kabberdoes gegeven, en daar is vervolgens ook schaamteloos reclame mee gemaakt.

De Far Kingdomse Courant, 14e extra editie

Thans is er geen van de helden meer in leven, voor zo ver bekend, doch de nieuwe gasten (In het huidige Gasthuis 't Swaddergat.) "baden" zich nog altijd graag in de sfeer van een lang maar niet vergeten tijd.

Echter, wat voor de meesten onbekend was, is dat hij naast de publieke luxe bar en het luxe restaurant, genaamd: Den Gulden Disch, het oude en vervallen kuuroord in ere had gehouden waar de helden van weleer de laatste drie keerkringen van hun strijd hebben doorgebracht. Dit kuuroord heette: Het Waare Hart.

Deze simpele ontspanning gelegenheid was enkel beschikbaar voor de helden van toen. Als je door de achteruitgang naar buiten liep was dat de enige weg naar een verborgen kleine pagode, waar drie graven goed onderhouden liggen, en waar Fairies heen vlogen als bedevaartsoord. Eens per cirkel werd het een keerkring opengesteld voor publiek zodat men een laatste eer kon bewijzen aan de gevallenen. Nu is van het kuuroord en het Kabberdoes niets meer te bekennen. De natuur heeft het gebied weer geclaimd en alle sporen van de oude bebouwing van destijds zijn verdwenen. Wel vind je in het bewust gebied nu 't Swaddergat, het enige Gasthuis met vier sterren, dat in handen is van de Maître 'D Serge Slerna.

Thans doen er verschillende verhalen de ronde over het 't Swaddergat.

Een van de verhalen gaat als volgt:

Het Gasthuis dat in de buurt van de huidige Duivelsbrug ligt is vermoedelijk rond de 51^e cirkel van regerend hoofd Koning Laurus Nobilis (Papa Dag) en Koningin Acacia Robinia (Mama Nacht), heersers van de bossen en wouden, gebouwd, vele cirkel nadat de helden hun levenslange toegang hadden verkregen. Niemand weet echter waarom het Kabberdoes en het kuuroord zijn verdwenen, al zijn er volop praatjes en geruchten.

De Far Kingdomse Courant, 14e extra editie

Ver voor deze tijd echter, was er een overspanning over de Mark, de rivier, waar alleen voetgangers gebruik van konden maken. Paard en wagen en handkarren, veel meer was er toen niet, moesten via een doorwaadbare plaats in de Mark de overkant zien te bereiken. Dat kon alleen maar bij laag water, want eb en vloed golden in die tijd nog in de

(Opperbouwmeester Hendrick de Keyser)

Mark. Rond de 1^e cirkel van regerend hoofd Paap Snore den Eersten, kerkvorst van Aíama Mjule, werd de eerste echte brug, de Duivelsbrug, over de Mark geslagen. Dat gebeurde mede op initiatief van opperbouwmeester Hendrick de Keyser en toenmalige eigenaar van kasteel Bouvigne.

Dan kon hij met zijn koets het kasteel beter bereiken. In Trá Mhôn was men fel tegen de brug. Vracht zou nu via deze brug een makkelijker weg naar P' ellí 'n ore krijgen en de Alliantie brug van Trá Mhôn links laten liggen. Dat scheelde in het heffen van tolgeden. Daarom werd brug meerdere malen opgebroken zodat het rijdend verkeer toch weer via de Alliantie brug moest.

De houten Duivelsbrug brug moest diverse keren worden herbouwd.

Het gedeelte weg van de brug tot aan de markt moest eerst nog van de Dwergen gekocht worden. De toenmalige eigenaar, was de dorpssmid. Toen het hoe langer hoe drukker werd bij de brug kwam ook hij op het idee er tol te gaan heffen. Rond het einde van de 3^e cirkel van regerend hoofd Paap Snore den Eersten, kerkvorst van Aíama Mjule, is de naam "Duijvelsbrug" ontstaan, maar namen als "De Brug" bleven nog lange tijd in gebruik. Aan het eind van de 8^e cirkel werd de weg van

De Far Kingdomse Courant, 14e extra editie

Trá Mhôn naar P'elli 'n ore, richting Zilverdael, bestraaf zodat men via de Markt naar de brug over de Mark kon rijden.

In 10^e cirkel is er een ijzeren overspanning gerealiseerd, op stenen hoofden. Tijdens de vele kruistochten van Bisschop Erwin von Rammewitz tegen de Elfen en onlevenden is deze fraaie brug diverse malen volledig vernield.

Het al genoemde eerste huis bij de Duivelsbrug was een eenvoudige boerenwoning.

De eigenaar was Jan Pieter Jordens die op de Markt ook de herberg "Het Rode Hert" in bezit had.

Na zijn overlijden nam zijn zoon Jan-Pieter Jordens het beheer van de herberg van zijn vader over. Het gezin Jordens ging zelf in het huis aan de Mark wonen. In dit huis werden in die tijd vermoedelijk ook gasten ontvangen, alhoewel het slechts uit één kamer, keuken, schuur en zolder bestond. Voor de paarden was er nog een stal. De gasten moeten dus of op zolder of in de stal hebben geslapen. Uit de overgebleven akten blijkt dat het huis "De Postwagen" werd genoemd.

Rond 12e cirkel is er sprake van een echte herberg en een gewild handelsobject...

In het begin van de 15e cirkel is "De Postwagen" bij de Duivelsbrug in handen gekomen van Johannes Herrijgers. Na zijn dood halverwege de 20e cirkel werd hij opgevolgd

(Svén Hamerling)

door zijn schoonzoon Jacobus Adriaanssen. Al in de 21e cirkel werd de gehele boedel doorverkocht aan de kleermaker Adriaan Vlamings voor een bedrag van 5.000 kristal. Vlamings verbouwde de oude boeren bedoening en bouwde langs de weg nog een logement dat de naam "Duijvelsbrug" kreeg. Het etablissement zou een belangrijke rol in de Far Kingdomse geschiedenis gaan spelen. Adriaan Vlamings is ongeveer tien cirkels uitbater van het logement geweest. Hij verkocht de zaak later aan de Dwerg Svén Hamerling.

De Far Kingdomse Courant, 14e extra editie

Die het op zijn beurt verhuurde aan de kruidenhandelaar Jacobus Roelands.

Het complex bij de Duivelsbrug was een gewild handelsproject geworden, want vijf cirkels later, werd Roelands zelf eigenaar van de negotie. Hij liet het oude woonhuis afbreken en tegen het nog bestaande logement een geheel nieuw woonhuis bouwen. Twee cirkels later kreeg hij van de plaatselijke (corrupte) beambte een officiële vergunning voor het verkopen van drank. In dezelfde cirkel overleed Roelands, waarna zijn vrouw Maria Govers de zaken heeft voortgezet. Voor logies werd in die tijd drie kristal per nacht betaald.

Niet veel later kreeg het logement de naam "Taveerne Duivelsbrug". De zaken liepen zeer voorspoedig. Reden waarom Jacobus Roelands het oude logement liet afbreken en op dezelfde plaats voor 100.000 kristal een splinternieuw establishment bouwde is onbekend. Taveerne Duivelsbrug was een moderne vooruitstrevende kwalitatief hoogstaande eet- en slaapgelegenheid voor die tijd.

(Maria Govers)

Taveerne Duivelsbrug had grote zalen en veertig kamers voor gasten. Aan de voorzijde was een grote open veranda. Boven de ingang was de naam Taveerne Duivelsbrug aangebracht.

Na het overlijden van Maria Govers werd het complex verpacht aan Maître 'D Serge Slerma die er tot heden de scepter zwaait en het omdoopte tot Gasthuis 't Swaddergat.

In de loop der tijd is dit Gasthuis uitgegroeit tot een establishment die zijn gastronomische weerga niet kent in de geschiedenis van de Far Kingdoms. Het is namelijk bekroont met vier sterren.

De Far Kingdomse Courant, 14e extra editie

De heksen: gisteren, vandaag en morgen.

Een legende:

Vele tientallen, zo niet wellicht honderden cirkels geleden was er eens een ridder. Het was niet zomaar een ridder... Nee het was een vrouwelijke. Haar naam was: Ingegrid de Beer de Laer Dupont. Zij was, ondanks haar jeugdige leeftijd van 31 cirkels een moedig en dapper strijdster. Ze had het verstand van een wijze en sprak eenieder altijd beleefd toe. Zij trok van Rijk naar Rijk, en bood haar diensten aan, aan eenieder die het op dat moment nodig had. Ze deed het niet voor een beloning. Hoewel, als diegene rijk was, dan moest hij gewoon betalen voor haar diensten. Was je daarentegen arm, dan waren haar diensten gratis. Doch vaak genoeg waren het juist de armen die haar "rijkelijk" beloonden. Niet zo zeer met kristal, zilver of goud. Dan wel door haar van onderdak en/of van een maaltijd te voorzien. Zelfs met een dankbare glimlach nam zij genoegen.

Ze was rechtvaardig en als de oogst mislukt was en er dreigde hongersnood, dan opende zij de graanschuren van de Adel en ander gecorrumpeerde machtshebbers, zodat niemand gebrek hoefde te lijden.

Op een dag stond er een groep dorpelingen voor haar tent. Toen ze voor haar stonden begonnen ze luid te jammeren. Zoiets had ze in vele cirkels niet meer meegemaakt. Ze beval hen stil te zijn en vroeg wat er aan de hand was. "O genadige Vrouwe wees niet boos, het is niet over u dat we te klagen hebben," antwoordde een dorpling. "Zo, wat is het dan dat jullie zo mishaght?" vroeg Ingegrid. De man sprak weer: "Er trekken 3 heksen door de Far Kingdoms: Gisteren, Vandaag en Morgen.

Momenteel sluipen ze dag en nacht rond in ons dorp. Als ze onze kinderen ergens zien spelen springen ze opeens tussen hen in en maken ze de meest afschuwelijke geluiden. De kinderen durven niet meer alleen het huis uit, ze zijn als de dood voor hen. Maar dan, zonder dat we het zien, komen ze onze huizen binnen en beginnen daar ons kroost te

De Far Kingdomse Courant, 14e extra editie

kwellen. En als ze eenmaal binnen zijn, kunnen we hen er met geen mogelijkheid meer uitkrijgen. We hebben van alles geprobeerd om van deze kwelgeesten af te komen, maar niets helpt, geen amulet, geen toverformule.

Helpt u ons alstublieft. Doet u iets om onze kinderen van deze pest te bevrijden". "Goed," zei Ridder Ingegrid, "ik zal zien wat ik kan doen."

Maar de dorpelingen waren nog niet weg of er kwam al een andere groep haar opwachting maken. Ook zij kwamen zich beklagen over het gedrag van de 3 heksen.

En na deze groep kwam er een andere en daarna weer een andere, de hele keerkring door en alle mensen kwamen met dezelfde klacht.

De volgende keerkring was een herhaling van de vorige, het was een komen en gaan van dorpelingen. Het leek wel alsof alle onderdanen van de Far Kingdoms zich bij haar tent verzameld hadden, want niemand wilde terug naar huis voordat ze de verzekering hadden dat ze daar in vrede konden leven.

Ridder Ingegrid zat er behoorlijk mee in haar maag en ze stapte naar de wijze Balthasar. Wellicht had hij een oplossing voor dit probleem. Nadat Ingegrid hem op de hoogte had gesteld van deze ongewone situatie, sprak de wijze man: "Geen nood, ik weet wel hoe we van deze lastposten af kunnen komen, we zullen hen eens een koekje van eigen deeg geven. Het is vandaag de laatste dag van de Eclips, vanavond zal de volle maan aan de hemel rijzen. Zeg tegen hen dat ze niet meer bang hoeven te zijn en dat ze feest moeten vieren, laat ze lachen, zingen en dansen. Stuur de kinderen gewapend met houten zwaarden de straat op en laat ze schreeuwen zoals soldaten die ten strijde trekken. Maak een groot vreugdevuur en zorg dat iedereen er zeven keer omheen loopt. Terwijl ze om het vuur gaan, moeten ze "Kila, Kila" roepen zo hard als ze kunnen. Laat ze zingen en dansen, schelden en alles uitroepen wat maar in hun hoofd opkomt. Laat vooral de kinderen meedoen. Die moeten schateren van het lachen."

Wat twijfelend of dit nou wel het middel was om de heksen te pakken te nemen, keerde Ridder Ingegrid terug naar haar tent. Ze deed maar wat de wijze haar had aangeraden en weldra brandde er een huizenhoog vuur voor de

De Far Kingdomse Courant, 14e extra editie

huizen van de dorpelingen en kon men het gekrakeel van scheldende, lachende en zingende mannen, vrouwen en vooral kinderen tot ver in de omgeving horen.

De 3 heksen liepen ondertussen verveeld door de straten van een nabijgelegen dorp.

Overal waar ze kwamen stonden de huizen verlaten en er was niemand die ze de stuipen op het lijf konden jagen.

Toen ze het lawaai hoorde dat uit de richting van een ander dorp kwam, snelden ze erop af. Maar wat een taferelen rond het gebouw! Kinderen scholden hun ouders uit, vrouwen hun man. En dan die liedjes, nog nimmer hadden ze zo iets onbeschaamd gehoord! Ze dachten: iedereen is gek geworden en ginds die enorme vlammen, zeker moet dit het einde van de wereld zijn. We moeten zorgen dat we hier zo snel mogelijk vandaan komen.

En zo hard als ze konden rende ze weg en niemand heeft ooit nog last van hen gehad.

Onbekend is of dit verhaal op waarheid berust, maar wie het eens proberen wil die mag.

Zilverdael, hoe het begon.

Eerst wat feiten over P'elli 'n ore:

Ettelijke honderdduizenden cirkels geleden was het gebied in het Rijk P'elli 'n ore nog voor het grootste gedeelte Dwergsgebied.

Het land bestond voornamelijk uit bergachtig gebied, en werd bevolkt door tientallen Dwergenclassen die leefden in het uitgestrekte gebied. Natuurlijk leefden er ook Mensen en Elfen, maar dit betrof voor het overgrote deel avonturiers en uitschot.

Nu hoor ik je denken... Elfen uitschot? Ja, ook onder de Elfen bevond zich tuig en gajes. Weliswaar waren zij in de minderheid, het overgrote deel van de Elfse bevolking voldeed aan de typerende kenmerken van het beeld dat wij (als Mensen) hebben van de hedendaagse Elf, maar dan toch.

Bovendien wie kent niet de legende van Andreas Beestheer, die ergens, tijdens de 120.000^e cirkel na het ontstaan van de wereld, een schitterende hoeve bouwde in het dorpje Van Gelderen en de Gulicken? Wat later is verbasterd tot Gelder ende Gulick.

Of de verhalen over Zusters Dorianne en Zuster Siemone die tegen het einde van de 122.901^e cirkel, na het ontstaan van de wereld, het Klooster een nieuw leven in blies.

Of de vreselijke verhalen over de heksenvervolging welke in de 122.949^e cirkel begon waarin het Klooster zich opwierp als plek voor rehabilitatie.

Pas in de 123.500^e cirkel veranderde de functie van het Klooster totaal toen de leiders van de negen Rijken besloten om een Opperkoning te gaan kiezen, teneinde handel te vergemakkelijken en conflicten beter te kunnen hanteren. Opperkoning Lir, Koning van P'elli 'n ore besloot van het Klooster zijn paleis te maken. Het was toen, toen de legende over de 9 cirkels ontstond.

Heer G' ala 'Had, die getrouwd was met Vrouwe Elidion (de zus van Heer Lir), hij regeerde over het Rijk grenzend aan dat van Heer Lir. Echter Heer G' ala 'Had werd door

De Far Kingdomse Courant, 14e extra editie

jaloerie verscheurd omdat hij geen Opperkoning geworden was en sloot een pact met een Demoon Lajazall (wat in de loop der tijden verbasterd is tot Layazall) en sprak een vloek uit over de

3 dochters van de pas gekozen Koning Lir en veranderde hen in stenen beelden welke zwanen voorstelden.

Na zijn gruwelijke daad vlucht hij het bos in. Later kreeg hij berouw en zocht hulp bij de heks de La Maëire. Hij biechtte zijn daad aan haar op en zij dat hij alles ervoor overhad om zijn daad weer ongedaan te kunnen maken.

Zij was echter niet bij machte de vloek ongedaan te maken. Doch ze maakte in ruil voor het licht van de ogen van Heer G' ala 'Had 9 cirkels en verspreide ze door de negen Rijken. Zoekt de 9... pas dan zult Gij rust vinden en kunt Gij al het door de tijden heen gemaakte herstellen en het land zal weer zijn wat het was. Gebruik de cirkels wijs, want zij kunnen slechts 1 maal gebruikt worden, laat u niet misleiden.

Historici zijn het erover eens dat deze legende gaat over een Elfengezin.

Dit getuige de recente vondst diep in een verlaten mijn, van een set houten panelen met hierop een wapenschild. (Deze mijn ligt in het uiterste zuidoosten van wat nu de Enclave P'elli 'n ore is, en wel in de plaats die we thans kennen als Zilverdael.)

(Wapenschild Koning Lir)

Op deze houten panelen stonden 3 zwanen afgebeeld, wat volgens de historici verwijst naar de 3 dochters van Koning Lir. Deze theorie werd ondersteund door de verhalen dat Koning Lir deze, de afbeelding van zwanen, zou hebben opgenomen in zijn familiewapen. Tot dusver bleef dit bij een wilde theorie.

De Far Kingdomse Courant, 14e extra editie

Tot deze vondst dus.

Dit leverde het bewijs dat Koning Lir inderdaad zijn familiewapen en wapenschild had aangepast, dit ter ere of ter nagedachtenis aan zijn 3 dochters.

Nog veel later, tijdens de Gouden cirkels voor de piraterij, liet een van de beruchtste en mooiste vrouwelijke piraten, Maria Edelhart, haar oog liet vallen op het Klooster dat thans in een ruïne was veranderd.

Tijdens de 1^e en 2^e oorlogen der Baarden wordt de ruïne omgebouwd tot een fort.

Direct na de 4^e cirkel van regerend Hoofd Grandfather Superior Godfriët Cippus 'd Bouillion, kerkvorst van Aíama Mjule roept Heer Valkar zichzelf uit tot alleenheerser van de Far Kingdoms. (Men vond een regerend Hoofd meer passen bij een veranderend Far Kingdoms dan een Opperkoning.) Gesteund door de Demoon Layazall trekt hij met zijn troepen op vanuit Avomé met als doel alle Rijken in de Far Kingdoms in te lijven. Dwergen, Elfen en Mensen strijden voor hun bestaan tegen een niets ontziende vijand. Het is aansluiten of vernietigd worden. Enkele forten die de oorlogen der Baarden hebben overleefd doen nu dienst als hospitaal voor de vele gewonden die overal uit de Rijken binnen stromen.

Pas in de 12^e cirkel van Grandfather Superior Godfriët Cippus 'd Bouillion lukt het om de Demoon Layazall en Heer Valkar te vernietigen waarna zijn troepen zich overgaven. De Fairies schenken de overlevenden enclaves om in te wonen, Rijken bestaan niet meer.

De steenrijke Loerpypí Nakosíkon kocht, niet veel later, het dorp Gelder ende Gulick in P'ellí 'n ore uitsluitend vanwege het feit dat het relatief dicht bij de grens van Trá Mhôn lag waar hij zakendeed. Hij toverde het hospitaalfort om in een comfortabel verblijf dat zijn weerga niet kent, compleet met aanlegplaatsen voor luchtschepen. Het complex viel, na de mysterieuze verdwijning van Loerpypí Nakosíkon, wegens gebrek aan onderhoud al gauw ten prooi aan de elementen. En van de vele torenhoge immense gebouwen is thans niets meer dan wat heuvels terug te vinden. Slechts een klein deel van het immens

De Far Kingdomse Courant, 14e extra editie

grote en luxueuze complex is bewaard gebleven. Dit betreft de aan het complex grenzende bibliotheek, de kruidentuin, alsmede de verblijfsplaatsen van de hoveniers.

In de 8^e cirkel van regeerperiode van de regerend Hoofden Koning Laurus Nobilis (Papa Dag) en Koningin Acacia Robinia (Mama Nacht), heersers van de bossen en wouden wordt het Grensverdrag (ook wel het "Verdrag der Grenzen" genoemd) in P'elli 'n ore gesloten. P'elli 'n ore wordt in drieën gedeeld:

- Een neutraal gebied, Neutraal Maïrie Moresnet,**
- Het gebied wat we nu kennen als Zilverdael bleef in handen van de Elfen en werd nu de Hoofdstad van de Elfse Enclave binnen P'elli 'n ore*,**
- De rest van P'elli 'n ore bleef Dwergrs.**

*** Toch hebben historici sterke aanwijzingen dan wel vermoedens dat Zilverdael voor langere tijd een Dwergsbolwerk is geweest, maar later hierover meer.**

Na een leegstand van tientallen cirkels zijn het tenslotte de Priesters van "de Eene" en "Moeder der Natuur" die hun intrek nemen in de leegstaande kapel en de bijgebouwen. Na wat verbouwingen heeft het dorpje Gelder ende Gulick weer een Klooster, en wel die van "Het Vrije Geloof".

De Far Kingdomse Courant, 14e extra editie

De oorsprong van Zilverdael, Elfs of Dwergrs?

Maar hoe zit het nu dan met Zilverdael? Lange tijd wist men niet beter of dat Zilverdael altijd in handen was van de Elfen die binnen P'elli 'n ore leefden, en dat met het "Verdrag der Grenzen, ook wel het Grensverdrag" genoemd, Zilverdael de hoofdstad zou blijven binnen de Enclave Neutraal Mairie Moresnet. Thans twijfelen historici er sterk aan of dat wel klopt. Sommigen durven zelfs te stellen dat Zilverdael vroeger een belangrijke plaats innam binnen Dwergrse P'elli 'n ore. En wat was nu de aanleiding voor dit alles? Een oud en halvergaan manuscript met een zeldzaam Dwergrs loflied welke stamt uit de tijd ver voor de 1^e oorlog der Baarden. Vertaald luid dit:

Zilverdael, Zilverdael, Zilverdael, Zilverdael.

Zilverdael, Zilverdael.

Ontwaakt bij de eerste zonnestraal.

Zilverdael, Zilverdael.

*Jouw stille schoonheid, groots en ruw
sprankelt in de ochtendgloed.*

Geen wrede stap kwam ooit op je neer.

Alleen de stevige Dwergrenvoet.

*En de brokken steen in de groeven
staan nog na te dromen.*

*Ze zijn al duizend cirkels oud
de oude stenenhopen.*

Zilverdael, Zilverdael.

Jouw glimlach spreekt z'n eigen taal.

Zilverdael, Zilverdael.

*Een ruwe schoonheid die hier eeuwenlang
voor het kwade bleef verborgen.*

*Maar droevig klinkt je Dwergrenzang
door de prille morgen.*

*Maar het zilver van de waterval
murmelt zacht en teureden.*

*En zoekt z'n weg naar 't Dwergrendal
ver beneden.*

Zilverdael, Zilverdael.

Zilverdael, Zilverdael.

Zilverdael, Zilverdael...

De Far Kingdomse Courant, 14e extra editie

**Alsmede een zeer recent Dwergs strijd-/spotlied,
stammend van net voor de afgekondigde wapenstilstand.**

*Stilte, Trollen, hou op met dat gezeur.
Stilte, Dwerger, de strijd staat voor de deur.*

*Het uur van de waarheid is nu aangebroken.
Wij willen bloed.
Want dat doet ons goed.
Heel het Elfbentúig wordt overhoopgestoken.
Wij willen bloed.
Want dat doet ons goed.
Zilverdael wordt eindelijk door ons gewroken.
Wij willen bloed.
Want dat doet ons goed.
Nog even en dan hebben ze een poepie geroken.
Wij willen bloed.
Want dat doet ons goed.
Het uur van de waarheid is nu aangebroken.
Wij willen bloed.
Want dat doet ons goed.
Heel het Elfbentúig wordt overhoopgestoken.
Wij willen bloed.
Want dat doet ons goed.
Zilverdael wordt eindelijk door ons gewroken.
Wij willen bloed.
Want dat doet ons goed.
Nog even en dan hebben ze een poepie geroken.
Wij willen bloed.
Want dat doet ons goed...*

**Natuurlijk is het vinden van een enkel manuscript een
strijd-/spotlied nog geen overtuigend tastbaar bewijs,
daarom zijn diverse geleerden een zoektocht gestart in
Zilverdael zelf, dit onder een dekmantel van onderzoek
naar de Elfse cultuur door de geschiedenis heen.
Daar vond men tot hun grote verwondering diverse sporen
van Ur-Dwergse aanwezigheid.**

De Far Kingdomse Courant, 14e extra editie

(Het ondergrondse stadsdeel)

Diep onder de stad, via een spleet in een verlaten deel van een kelder, vond men de restanten van wat eens een imposante en ontzagwekkende groots deel van het oorspronkelijke Zilverdael geweest moest zijn.

Opmerkelijk genoeg waren de restanten verbazingwekkend goed geconserveerd en waren de fijne details, die beslist

niet kenmerkend zijn voor de Dwergsebouw, zoals wij die nu kennen, nog steeds alsof ze gisteren pas aangebracht waren.

In de ondergrondse restanten vond men ook nog een paar strijdbijlen, vergeten onaangetast sinds de Goden weet hoeveel cirkels.

(Strijdbijlen)

Alsmede een aantal stenenbeelden van Dwergenstrijders. Deze beelden bevonden zich in een grote galerij. In deze galerij stonden aan elke zijde deze beelden, elk op ongeveer 1 meter afstand van elkaar. Bij het passeren van deze beelden ontolamde telkens een fakkel op, welke boven het beeld aan de muur was bevestigd. Het was de geleerden een raadsel hoe deze fakkel tot ontbranding kwamen, gezien de afkeer van magie de Dwergen hebben, en het waarom. Een mogelijke verklaring is, volgens de geleerden, dat dit een eregalerij betrof

De Far Kingdomse Courant, 14e extra editie

(stenen beelden)

Hetzij voor gevallenen, hetzij voor helden.

Mogelijk dat een volgende expeditie dit raadsel weet op te lossen. En kan ontdekken of hier mogelijk sprake is van het gebruik van een voorouderlijke of innerlijke kracht.

Ook zijn er muurschilderingen aangetroffen die qua gedetailleerdheid en schoonheid en kleurgebruik die van de Elfen evenaart zo niet overtreft.

(Ur-Dwergse strijder)

Al deze tastbare bewijzen heeft de groep geleerden ertoe besloten dat het onomstotelijke bewijs is geleverd... Zilverdael was Dwergs. Hoe de Elfen dit in handen kregen? Vermoedelijk is het veroverd tijdens de 1^e of 2^e oorlog der Baarden, aldus historici en hebben ze dit weten te behouden tot dat dit definitief in het "Verdrag der Grenzen" werd vastgelegd. Dit moet, tot heden, altijd een doorn in het oog zijn geweest van de Dweren. Dusdanig zelfs dat het de huidige wankelende wapenstilstand in de weg kan staan.

De Far Kingdomse Courant, 14e extra editie

Dan hebben we het nog niet eens gehad over de recentelijke vondst van een scroll waarop het volgende verhaal opgetekend staat:

*Vendor staat op z'n balkon.
Verdriet straalt uit z'n ogen.
Vendor ziet geen ochtendzon.
Z'n rug is diep gebogen.*

*Vendor sterk en fier.
De grote Elfenvader.
Uit de Zwarte Bergen, ver van hier.
Komen Trollen en Dwerger nader.*

*Ofschoon men in het vroege jaar,
reeds Trollen had vernomen.
Ja, zelfs tot aan de muren van de oude Elfenpoort.
Dacht niemand aan een groot gevaar,
en was men blijven dromen.
Totdat voor zeven keerkringen,
zeven Elfen waren vermoord.*

*Vendor staat op z'n balkon.
Ver weg klinken oorlogstrommen.
En dreigend langs de horizon.
Steigen zwarte rookkolommen.*

*Zilverdael, oh Zilverdael.
Vergeefs zullen wij strijden.
En onder een vreemde wrede taal.
Zal jij straks moeten lijden.*

*Morgen zal je schreeuwen om de pijn van al je wonden.
Een zwaard zonder genade,
die jouw hart verscheuren zal.
Nu nog straalt je lieve lach, zo teer en ongeschonden.
M'n liefste, m'n liefste, Zilverdael...*

Men vermoedt dat het hier om een profetie gaat. De reden hiervoor die historici opgeven is, dat men specifiek de dood van zeven Elfen noemt. In het strijdtoneel om Zilverdael zijn door de cirkels heen aan beide zijden velen om het leven gekomen. Dat is op zich geen reden om dit stuk tekst

De Far Kingdomse Courant, 14e extra editie

te benoemen als profetie, maar nog nooit is er een specifiek tijdspad en een specifiek aantal doden genoemd.

Wat tevens pleit voor een profetie is dat deze thans is uitgekomen. In de 64^e cirkel 2^e helft van regerend hoofd Koning Laurus Nobilis (Papa Dag) en Koningin Acacia Robinia (Mama Nacht), heersers van de bossen en wouden zijn hebben wij vernomen dat de ontzielde lichamen van zeven Elfen zijn gevonden in P'elli 'n ore (het Dwerfse deel) niet ver van de grens van het Elfse deel.

Het geheel heeft alle schijn ervan dat zij door Dwerfen om het leven zijn gebracht, althans dat is de mening van de Elfenkoning Vendor. Deze stelde direct een ultimatum.

De schuldigen moesten binnen een keerkring gevonden worden anders zou hij de Dwerfen de oorlog verklaren.

Wat ook nog olie op het vuur gooide was dat de Elfenulag gestolen was. Ook hier kregen de Dwerfen de schuld.

Hoofdverdachte was in eerste instantie de Half-Dwerg Omat Honorgut. Het vermoeden was dat hij dit in opdracht van zijn vader, de Dwerfen-Dun Soenke Honorgut, had gedaan. Dit om zich te bewijzen ten opzichte van zijn vader, die zijn bastaardzoon maar een watje en een zielige niksnuut van een Dwerg vond.

Later bleek dat Omat totaal onschuldig was, dit tot grote woede, afkeer en wanhoop van zijn vader.

De ware schuldige was Silas Kallan, een nieuwbakken avonturier, die dit om, ons (de Far Kingdomse Courant redactie), nog onbekende redenen gedaan had. Vermoedelijk overzag hij de gevolgen van zijn daad niet geheel.

Dit geheel, samen met de vermoorde Elfen, zette echter de verhoudingen tussen Elf en Dwerg wel weer op scherp.

Na bemiddeling kwamen beide partijen echter tot een soort van wapenstilstand. Hierbij kregen Omat Honorgut en

Silas Kallan de opdracht uit te zoeken hoe een oorlog voorkomen kon worden, waarbij men geen enkele optie uitsloot. Zelfs niet dat een ander, derde partij, mogelijk bij de ruzie tussen beide volkeren betrokken zou zijn.

Beide heren kregen hiervoor een halve cirkel de tijd.

Mocht er geen oplossing of iets dergelijks gevonden worden om deze crisis te bezweren dan zou een oorlog ophanden zijn.

Wat ook beslist geen goed doet aan de recentelijk afgesloten fragiele wapenstilstand is de bestaande legende van het Zilveren zwaard. Deze legende vormt volgens de Elfen HET bewijs dat de Dwerfen een gepland hebben op de stad

De Far Kingdomse Courant, 14e extra editie

Zilverdael omdat dit volgens hen van oorsprong Dwergrs geweest zou zijn.

Want waarom zouden de Dwergrn anders deze stad zo belangrijk vinden. Zo belangrijk zelfs om er een oorlog voor te riskeren. De Dwergrn zouden massaal opzoek zijn naar dit zwaard om te voorkomen dat dit in handen zou komen te vallen van Vendor en zijn Elfenkliek. Met dit zwaard zouden zij immers oppermachtig en onverslaanbaar zijn.

Deze legende gaat als volgt:

*Ginder loopt de oude weg.
Langs de gríenden naar de voordén.
Door velden met de bremmensteg.
Naar het hoge noorden..
Vorbij de hoge wílgendíjk.
Dan flitst door z'n gedachten.
Daarachter ligt het schímmenríjk..
En het zwaard der zeven nachten.*

*Maar híj díe het zilveren zwaard hanteert.
Zal heldendom verwerwen.
Geen Trollenmacht of Dwergrnkracht,
díe díť bestríjden kan.
Maar híj díe het zilveren zwaard begeert.
Zal na zeven keerkríngen sterven.*

*Zo heeft de wet geboden.... Ga nu.
De wet van het Ríjk der dodén.... Ga nu.
Zo heeft de wet geboden.... Ga nu.*

*Ga nu henen Elfenkínd.
Waar wínd vol zacht gefluíster ís.
In dúísternís.
Zíjn zíj díe verloren zíjn.
Geboren zíjn zíj voor altíjd.
In eenzaamheíd..
Waar een zon nooit schíjnen zal.*

*Het schímmendal.... Ga nu..
Vaarwel.*

De Far Kingdomse Courant, 14e extra editie

Historici zijn het er niet over eens of deze legende nu bedoeld is voor de huidige Elfenkoning, van Zilverdael, Vendor of dat dit een profetie betreft, voor eenieder die zich in dit avontuur stort. Wat wel zeker is dat beide partijen, juist nu gedurende de wapenstilstand, met man en macht op zoek zijn naar dit zwaard. Alhoewel beide partijen dit met een verschillende reden doen:

- De Elfen, omdat dit zwaard hen de oppermachtig maakt in geval van een oorlog. Waarbij het niet geheel ondenkbaar is dat de Dweren met hun Trollen af zullen zien van een oorlog als dit zwaard daadwerkelijk in handen valt van Vendor en/of zijn Elfenkliek.
- De Dweren, om juist te voorkomen dat zij (mogelijk) geen schijn van kans maken tegen de Elfen met hun zwaard.

Een geluk bij een ongeluk is wellicht dat geen van beide partijen weet waar zich het zwaard nu daadwerkelijk bevindt. Wat dat betreft is de legende vaag.

Deze noemt als vindplaats het Schimmenrijk en meer specifiek: Het Schimmendal. Niemand weet echter hoe daar te komen en vooral wat zich daarin allemaal bevindt, en wellicht ook niet geheel onbelangrijk.... Hoe komt men weer terug.

De Daklozenkrant

Moeizaam akkoord bereikt.

Na maandenlanges van onderhandelen en praten is er eindelijk een akkoord tussen de zwervers en zusters van het ziekenhuiskampement van Heer Brían.

Enige eclipsen geleden braken er rellen uit in het voedselkampement te Oberon toen men de zwervers dwong te bidden naar Heer Brían als dank voor het eten. Deze pikten dat niet en een grootse rel was het gevolg, met als resultaat dat de zwervers eruit werden gesmeten en hen de verdere toegang tot het kampement werd ontzegd.

De zwervers op hun beurt maakten het de zusters daarop onmogelijk hun lofliederen naar Heer Brían te zingen.

De daklozenkrant moest er zelfs aan te pas komen om te bemiddelen in het conflict.

6 ton aan giften voor de gaarkeukens.

Moeder-Overste Dolly Mina overhandigde afgelopen keerkring in de Koepelkerk de financiële bijdrage voor de gaarkeukens van Father Twinkle Eyes.

Enkele maandenlanges gelden ontbrak het de gaarkeuken nog aan zo'n slordige anderhalve ton aan kristal, echter tijdens de benefietbijeenkomst op een geheime locatie in het zuiden van Aíma Mjule een aantal keerkringen geleden is een gift van 570.000 kristal binnengekomen. De weldoeners wensten onbekend te blijven maar de geruchten gaan dat een groep die zich de "graalzoekers" noemt erachter zit.

Deze legende stamt nog uit de tijd van de van Gwydion, een jonge Elf uit het nobele huis B' d' Iurè en zijn Ridders. Strijders tegen het kwaad en helpers der misbedeelden en armen. Of het nu allemaal wel of niet waar was, Father Twinkle Eyes was reuzeblif met de gift.

De Far Kingdomse Courant, 14e extra editie

Verketterde Priesters vinden onderdak.

De drie verstoten en zeer omstreden Aíama Mjule'se Priesters, van het zuidelijk deel van Aíama Mjule, die zich verhuren onder de naam "Rent-a-Priest" kunnen voor hun activiteiten gebruik maken van een particulier klooster. Dat heeft "huurlingen" Priester Antoine Bodar gezegd.

Ze gaan het klooster gebruiken voor onder meer huwelijksvieringen. "Rent-a-Priest" is een samenwerkingsverband van uitgetreden en geschorste priesters. Op verzoek dienen ze ook de laatste sacramenten toe aan gelovigen en nemen de biecht af van eenieder, ie zich niet meer in de Noordelijke Kerk van Aíama Mjule thuis voelt.

Antoine Bodar is 40 cirkels geleden voor het leven geschorst, omdat hij weigerde het Purisme uit te dragen van Paap von Rammewitz.

Deze had de Orde der Heilige Grutters opgericht, welke de officiële staatsdoctrine uitzet.

De Zuidelijke Bisschoppen spraken zich eind vorig jaar uit tegen Antoine Bodar. Zij veroordelen "Rent-a-Priest".

De daklozenkrant is echter blij met het initiatief van Antoine Bodar en hoopt dat er nu voor eens en altijd een einde komt aan het geleur van Priesters die op elke hoek van de straat staan en spreken over Hel en Verdoemenis.

Met "Rent-a-Priest" kan men nu zelf beslissen wanneer en vooral waar men een Priester wil hebben.

gedichten en gedachten

Probeer niet groter te zijn
dan je bent

en je zult groter zijn
dan je was

*Zij mag zijn die je bent en zoals je bent.
Met fouten en gebreken om te kunnen worden
die je in aanleg bent.
Maar zoals je je nu nog niet kunt vertonen.
Je mag het worden op jouw wijze en in jouw uur.*

De Far Kingdomse Courant, 14e extra editie

Knobibrötjes

Ingrediënten

Turks brood.
4-6 tenen knoflook.
4 eetlepels yogonaise.
1 potje crème fraîche.
1 takje fijngeknipte bieslook.
Peper en zout (eigen smaak en inzicht).
Scheutje olijfolie.
Vloeibare boter.
Rode uien (gesneden).
Gefruite uitjes.
Tacosaus.
Groene olijven.
Groene pepers (mild).
Fijnggehakte peterselie.

Verder heb je nodig

Grote koekenpan of grillpan.
Flink schaal of kom om in te mengen.

Voorbereiding

Pers de tenen knoflook.
Bieslook fijnknippen.
Ui snijden.
Peterselie fijnknippen.

Bereidingswijze

Meng in de kom de yogonaise, de crème fraîche, de knoflook en de bieslook.
Snij het Turkse brood over de gehele lengte doormidden, zodat je 2 platte ronde schijven krijgt.
Smeer de opengesneden kanten van het brood in met een mengsel van olijfolie en vloeibare boter.
(Eventueel) daarna naar smaak insmeren met knoflook, peper en/of zout.
Leg het brood met de ingesmeerde kant op een hete koekenpan of op een hete grillpan tot het brood lichtjes geroosterd is.
Neem het brood uit de pan en besmeer het ruim met het knoflook/crème fraîche mengsel.
Strooi er wat peterselie overheen.
Garneer het naar smaak met de uien, gefruite uitjes, olijven, pepers en tacosaus.

Eet smakelijk.

Serveertip

Eten terwijl het brood nog lauwwarm is.